

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg vender tilbage til indenrigsministeren, for jeg synes, det, indenrigsministeren sagde om, at det ikke kan lade sig gøre at gå fra tre til to niveauer, var meget upræcist. Jeg synes ikke, der var nogen form for saglighed i ministerens udtalelser. Det er et holdningsspørgsmål, og Socialdemokratiet har lagt sig fast på ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Den røde lampe har lyst længe.

Poul Nødgaard (FP):

Undskyld! ... at Danmark skal være overadministreret. Lad os dog få taget hul på at få den overadministration væk!

Anden næstformand (Henning Grove):

Det var lyset, der var uroligt.

Poul Nødgaard (FP):

Nå, det var uroligt. Undskyld, hr. formand!

Else Winther Andersen (V):

Her har vi jo et sammenfald, idet det både drejer sig om lovforslag nr. L 172 fra Fremskridtspartiet om nedlæggelse af amtskommunerne og beslutningsforslag nr. B 61 fra De Konservative om indskrænkning af de tre offentlige forvaltningsled til to.

Jeg vil starte med beslutningsforslaget og overordnet sige, at Venstre glæder sig til den debat, som De Konservative lægger op til med dette beslutningsforslag.

Venstre er åben over for tingene, og vi vil gå positivt ind i en debat om opgaveløsningen; men den debat, der er begyndt med at gå ud fra, at Danmark skal opdeles i fire-fem regioner, mener vi er startet forkert: Man skal ikke begynde med strukturen, men med at finde ud af, hvor opgaverne kan løses bedst! Det er dér, vi mener man skal begynde, og de skal løses så tæt på borgerne som muligt.

Debatten skal også basere sig på, at der ikke bliver et demokratisk underskud, således at det bliver embedsfolkene og ikke de folkevalgte, der løser opgaverne. Hvis jeg skal komme med et eksempel, hvor det i høj grad er embedsfolkene og kun i ringe grad de folkevalgte, der styrer tingene, og hvor der er meget lidt brugerindflydelse, kan jeg pege på Hovedstadens Sygehusvæsen.

Hvis vi ser på udviklingen i de sidste 25 år, fra kommunalreformens gennemførelse, viser

det sig, at der er ting, der med fordel kan ændres. Der foregår jo en udvikling i landet hver eneste dag; der er ikke noget, der er stationært. Det har vi da også set inden for det sociale område, hvor der har været en glidende udlægning af opgaverne fra amterne til kommunerne – her kan vi tage handicapområdet som et meget godt eksempel – og det er en udvikling, der fortsætter: I dag løses opgaverne bl.a. på revalideringsområdet rundt om i kommunerne, og i forbindelse med tilkendelse af pension er der nu forsøg i gang, som går ud på, at kommunerne skal have den fulde kompetence ved tilkendelsen.

Men det, jeg taler om her, er jo kun den ene side af sagen, nemlig udlægningen af opgaver fra amterne til kommunerne. Der er også et andet meget vigtigt led, og det er udlægningen af opgaver fra de statslige styrelser. Der er der ikke sket meget. Her er et område, som i den grad trænger til at blive set på. Opgaverne vil i mange sammenhænge kunne løses både bedre og mere effektivt ved at blive flyttet. Opgaverne skal måske løses helt andre steder, end de bliver i dag. Her har verden altså ændret sig.

Styrelserne er jo et eksempel på, at det er embedsmændene plus den ansvarlige minister, der har ansvaret; det folkelige element har ingen indflydelse. Men det vil det kunne få, hvis opgaverne blev flyttet – der kan her være tale om både amter og kommuner – og så vil der i høj grad være tale om en demokratiseringsproces. Det er et område, som vi i Venstre vil være med til at prioritere meget højt i debatten, at man ved at flytte opgaver fra styrelserne giver de folkevalgte mulighed for også at få et medansvar og en medindflydelse på tingene.

Venstre mener, at der er brug for en undersøgelse af, hvor opgaverne kan løses bedst, og at opgaverne skal løses så nær ved borgerne som overhovedet muligt. Borgerne skal også i større omfang kunne vælge frit mellem offentlige og private serviceydelser, og det offentlige skal være mindre styret fra centralt hold og i stedet være mere brugerstyret. En større grad af brugerstyrelse er også en forudsætning for, at flest muligt af de nye behov, som et samfund med et stigende antal ældre borgere vil have, kan tilgodeses.

Så Venstre foreslår, at der nedsættes et sagkyndigt udvalg, som skal udarbejde en opgaverreform, hvori der skal indgå mere decentralisering i alle led – her tænkes også på styrelserne – og hvori der peges på, at mange af opgaverne derved løses nær ved borgerne.